

O Çok İyi Bir Öğretmendi

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mart 2015

Fazlasıyla tedirgin ve sinirliydi adam. Daha da gerildi sıcaklığın etkisiyle. Odasına girip çıkanın haddi hesabı yoktu. Yaşadıkları yetmezmiş gibi kurumun sekteri de aniden rahatsızlanıp gelmemiştii o gün. Telefon görüşmesi henüz bitmişti ki gelen yeni bir çağrı ile kala kaldı, içinden sayıp sövüp kibar bir tonlama ile açtı telefonu.

“Işık Dil Kursu. Ben kurum müdürü Ferit Balcı. Sizi dinliyorum...”

“Evet, efendim. Konuya yeterince vakfım ve konuya ilişkin işlemler yapılmakta. Siz endişe etmeyin lütfen. Saygılarımla.”

Kapının vurulmasıyla irkildi.

“Hocam, özür dilerim. Siz müsait oluncaya kadar bekliyorum.”

“Gel, Ahmet hocam, buyur. Müsaidim şimdilik.”

“Müdür Bey, rahatsız ettiğimin farkındayım. Yalnız onlarca veli çocuklarının kaydını aldı bu gidişle kaydı olan öğrenci kalmayacak.”

“Ulaştınız mı ona?”

“Hayır, efendim. Ailesine de ulaşamadık ayrıca. Adam kayıplara karıştı adeta. Büyük ihtimalle yurt dışına çıktı.”

“Bir bu eksikti. Sahi, bu olaydan başka kimlerin haberi var?”

“Tahminimizden fazla, hocam. Akla dahi gelmez böylesi. Görünüşünde hiç de olağan dışılık yoktu hâlbuki... Pardon hocam. Öylesine bir sıfat ki az kalsın ağzımdan kaçırıyordum.”

“Bırak Allah aşkına. Kurum olarak nasıl da sarsıldı itibarımız. Yakında kapıya kilit vurursak hiç şaşmam.”

“İyi de müdürüm, bizim ne suçumuz var ki. Hiç akla gelir miydi? Yetmezmiş gibi ne çok olumsuzlukla muhatap oluyoruz.”

“Sorma Ahmet Hocam. Hâlbuki ne kadar akılselim bir adamdı. Nasıl oldu da ayakta uyuttu bizi? Ki öğrenci velisi fark etmeseydi daha da devam ederdik uyumaya. İtibarımız yerle bir oldu netice itibariyle. Yanar yanar buna yanarım.”

“Öğretmenim...”

“Efendim evladım?”

“Müdür Bey, duyduklarım doğru mu? Yüksel öğretmen...”

“Oğlum, onun adını sakın alma ağzına. Konu ile ilgili ne gerekiyorsa yapılmakta.”

“İyi de öğretmenim; biz Yüksel Hocanın hiçbir kötülüğünü görmedik ki.”

“Demedim mi sana onun adını telaffuz etme diye.”

“Ama arkadaşlarımla merak içerisindeyiz. O çok iyi bir insandı hem de çok iyi bir öğretmen.”

“Laftan anlamıyor musun sen... Neyse ne sonuçta artık sizin öğretmeniniz değil. Hoş bu saatten sonra öğretmenlikle de bir ilgisi kalmadı ya. Hadi, sınıfına git. Duymuyor musun zil çalıyor.”

“Görüyorsun değil mi Ahmet Hocam. Nelerle muhatap oluyorum bu yaştan sonra.”

Bir hafta sonra...

"A ve B dersliğindeki öğrenciler nerede Ahmet Hocam?"

"Cenazeye gittiler müdürüm. Daha doğrusu gitmişler."

"Ne demek, gitmişler. Kimden izin aldılar ki? Hem de onun cenazesine öyle mi?"

"Evet, müdür bey. Ben de birazdan çıkıp çocukların yanına gidiyorum. Hem çocuklara göz kulak olurum hem de son vazifemi yapayım."

"Allah akıl fikir versin sana. Derhal gidiyorsun ve çocukları toplayıp buraya geliyorsun. Gerek yok seremoniye."

"Günahtır müdürüm. Zaten bildiğim kadarıyla cenazeye bizden giden olmamış."

"Ne de iyi olmuş. Müstahak ona. Allah katında yeri olmayan bir..."

"Demeyin öyle müdürüm. Allah taksiratını affetsin. O kadar çok günahı var ki..."

"Ne haliniz varsa görün. Ben birazdan toplantıya gireceğim. Şu öğretmen adayları ile bir ön görüşme yapıp değerlendireceğim başvuruları. Artık ince eleyip sık dokuyacağım. Bir bir araştıracağım sicilini her bir öğretmen adayının. Yeter ki mesleğini layıkıyla yapsın."

"Müdür bey, demeyim diyorum ama Yüksel Hoca da mesleğini layıkıyla yapıyordu işin doğrusu."

"Bu saatten sonra seninle polemiğe girecek değilim."

Cami avlusu...

"Hakkınızı helal ediyor musunuz?"

"Evet."

"Ağlama artık Zeynep. Onu ben de çok özleyeceğim. Onun sayesinde iş bulduydu babam. Bu haksızlık biliyorum ama artık ağlama lütfen."

"Nasıl ağlamam. O gitti üstelik olanların hiç birini de hak etmedi."

"Bilmez miyim Zeynep. O olmasaydı şimdi ailecek sokaklardaydık."

"Hadi arkadaşlar gidelim artık. Zeynep, ağlamayı keser misin lütfen?"

"A, bakın gazeteciler gelmiş. Kim haber verdi ki?"

"Gençler, merhaba. İntihar eden o marjinal öğretmenin cenazesi kaçta kıyılacak?"

"Ağbi, ne diyorsun sen?"

"Yanlış bir şey demedim ki evlat."

"Ölü adamın arkasından nasıl konuşursun böyle?"

"Anlaşıldı. Sizler onun öğrencilerisiniz. Demek ki sevenleri de varmış. Bu arada hiç mi anlamadınız onun aykırılıklarını. Ders esnasında aykırı neler yapardı kim bilir..."

"O, dünyanın en iyi ve en güzel kalpli öğretmeni idi. Yaptığı iyilikleri asla unutamayız. Kim ne diyorsa yalan."

"Çocuklar, yapmayın Allah aşkına. Sağır sultan bile duydu. Çift cinsiyetli..."

"Bu kadar yeter. Size kim bu hakkı veriyor. Hadi çocuklar toparlanın. Dershaneye dönüyoruz. Hem siz kimden izin aldınız ki?"

"Ahmet Hocam, bu haksızlık ama. Bakar mısınız, neler diyor herkes. Zaten bu abartılı haberlerin ardından kıydı canına. Günahtır hocam. Ne olur, bir şey söyleyin siz de. Bakın nasıl da asılsız haber yapıyorlar."

"Gazeteci arkadaşlar, ben kefilim Yüksel hocaya. Bu haberlerin aslı astarı yoktur asla. Daha neyi

öğrenmek istiyorsunuz ki?”

“Bunu teyit ediyor musunuz hocam? Yani hiçbir yanlışı olmadığını?”

“Evet, o çok iyi bir öğretmendi ve çok da iyi bir dost. Allah taksiratını affetsin.”